

<https://www.gazetaprawna.pl/firma-i-prawo/artykuly/8134756,kredyty-frankowe-przedsiębiorcy-wstrzymanie-splat-kredytu.html>

Artykuł opublikowany w www.GazetaPrawna.pl w dniu 06.04.2021 r.

Przedsiębiorcy frankowicze też mają sukcesy. Sąd zdecydował o prawomocnym zabezpieczeniu wstrzymania obowiązku spłaty kredytu

dzisiaj, 10:30

Ten tekst przeczytasz w 3 minuty

Franki / Shutterstock

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, Wydział VIII Gospodarczy dnia 18 marca 2021 r. wydał prawomocne postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia dla frankowiczów przedsiębiorców, którzy są współnikami spółki cywilnej (sprawa o sygn. akt VIII Gz 1/21). Sąd wydający postanowienie w I instancji (sprawa o sygn. akt XVI GC 2002/20) uznał, iż roszczenie powodów o ustalenie nieważności umowy kredytu jest wysoce uprawdopodobnione, ale nie wykazali oni interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Sąd II instancji uznał, iż interes prawny występuje i dobitnie to uzasadnił.

Powodowie pozwali mBank S.A. o zapłatę i ustalenie nieważności [umowy](#) kredytu indeksowanego do CHF, którą zawarli z BRE-Bank S.A. Kredyt był przeznaczony na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej frankowiczów. **Sąd postanowił udzielić powodom zabezpieczenia roszczenia o ustalenie nieważności umowy kredytu poprzez: (i) wstrzymanie obowiązku dokonywania przez powodów spłat rat kredytu w wysokości i terminach określonych w umowie kredytu, w okresie od dnia wydania niniejszego postanowienia do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego w sprawie, a ponadto: (ii) zakazanie pozwanemu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu oraz (iii) zakazanie pozwanemu przekazywania informacji o niedokonywaniu przez powodów spłat rat kredytu do: Biura Informacji Kredytowej spółka akcyjna w Warszawie i do systemu „Bankowy Rejestr” prowadzonego przez Związek Banków Polskich.**

Pisaliśmy o tym w tekście: [O sądowym wstrzymaniu obowiązku spłacania kredytów frankowych przez kilka lat](#)

Sąd w niniejszej sprawie działał zgodnie z art. 755 § 1 k.p.c. i udzielił zabezpieczenia w sposób optymalny dla powodów, w szczególności dotyczy to zakazu wpisów do BIK. Sąd słusznie unormował [prawa](#) i obowiązki stron postępowania na czas trwania postępowania. Zgodnie z art. 730[1] § 1 k.p.c. udzielił zabezpieczenia wskazując na uprawdopodobnienie dochodzonego roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego przez powodów w udzieleniu zabezpieczenia.

Sąd uznał, iż powodowie bardzo wysoko uprawdopodobnili istnienie roszczenia o ustalenie nieważności [umowy](#) kredytu. Sąd uznał szeroką argumentację pełnomocnika powodów, który wskazał, iż umowa kredytu jest nieważna, m.in. z uwagi na niezgodność z art. 69 ustawy Prawo bankowe, przekroczenie granic swobody umów z art. 353[1] k.c. i naruszenie równowagi kontraktowej oraz występowanie w umowie kredytu cech instrumentów pochodnych takich jak SWAP walutowo-procentowy lub kontrakt na różnice CFD. Co ciekawe, sąd dodatkowo wyraził pogląd, iż istnienie w umowie kredytu klauzul abuzywnych (naruszających prawa konsumentów) ma bezpośrednie przełożenie w kontekście badania ważności postanowień umowy kredytu indeksowanego do waluty obcej (CHF) w oparciu o art. 58 k.c., gdy stroną postępowania jest przedsiębiorca.

Sąd uznał, iż powodowie w pełni wykazali istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. „*W ocenie [sądu](#) dalsze uiszczanie przez powodów rat kredytu, tj. spełnianie świadczenia, co do którego na obecnym etapie postępowania uznać należałoby, że jest spełniane na podstawie nieważnej umowy kredytu, doprowadzałyby do niezasadnego obciążenia powodów i bezpodstawnego wzbogacania pozwanego, bezzasadnie zwiększając skalę prawdopodobnych przyszłych rozliczeń między stronami koniecznych w przypadku stwierdzenia nieważności umowy. Oznacza to, że w uzasadnionym interesie strony powodowej nie jest dalsza spłata rat na podstawie umowy kredytu hipotecznego indeksowanego w walucie obcej, wobec domagania się stwierdzenia jej nieważności, przy jednoczesnym uprawdopodobnieniu żądanego roszczenia. W przypadku bowiem stwierdzenia nieważności umowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, strona powodowa nie będzie już zobowiązana do spłacania rat kredytowych, a nawet może posiadać roszczenie o zwrot nienależnie pobranych świadczeń”.*

Coraz częściej [frankowicze](#) prowadzący działalność gospodarczą podważają swoje umowy kredytowe w sądach. Wszyscy kredytobiorcy, którzy zawierali z bankami umowy frankowe w ramach działalności gospodarczej nie mają statusu konsumentów i związanych z tym uprawnień. Jest jednak wyjątek, gdy przedsiębiorca wykaże, że z kredytu finansował cele niezwiązane ściśle z przedmiotem działalności gospodarczej. Dla przedsiębiorców jedyną możliwością na podważenie umów frankowych w sądach jest wykazanie ich nieważności. Przedsiębiorcy w walce z bankami mogą powoływać się na wszystkie inne podstawy prawne nieważności umów frankowych, m.in. na: bezwzględną nieważność umowy w oparciu o przesłanki z art. 58 k.c., niezgodność z art. 69 ustawy Prawo bankowe oraz przekroczenie granic

swobody umów z art. 353[1] k.c. Ponadto, mogą wykazywać, iż umowa kredytu jest w rzeczywistości umową mającą cechy instrumentów finansowych (pochodnych), takich jak SWAP walutowo-procentowy lub kontrakt na różnice CFD.

Na ten temat pisaliśmy w tekście: [Frankowicze przedsiębiorcy też walczą z bankami](#)

Piotr Nazaruk, radca prawny z Kancelarii Radców Prawnych Prof. ucz. dr Piotr Nazaruk, pełnomocnik powodów